

[Westermann.]

man i Dag gaar ud fra hele den tekniske Udvikling, som har fundet Sted med Hensyn til den Bundsikring, man maa skaffe de store kostbare Skibe, og med Hensyn til den Sikring ogsaa med Panserdæk, man maa skaffe over for Luftvaabenet i saadanne Skibe, vil man komme op til Skibstyper paa ca. 6 000 Tons til en Bekostning af 25 Mill. Kr. Dette Beløb lyder meget stort, men der maa regnes med, at det er et Beløb, som skal fordeles paa Nybygningskontoen over en Række Aar, og selv om jeg ikke har det ganske nøjagtige Tal for, hvor meget det vilde forøge Marinens Budget, at man anskaffede Artilleriskibe, kan jeg i hvert Fald sige, at i det Øjeblik man regner baade Nybygning, Vedligeholdelse, Udrustning og Personel til saadanne Artilleriskibe, vil det for de første — et eller to — Artilleriskibe dreje sig om ca. 2 Mill. Kr. mere pr. Stk. om Aaret. At det skulde være afgørende for, at man ikke kunde gaa ind for Artilleriskibe herhjemme — dette var Ministerens eneste Motivering for at afvise Artilleriskibe, nogen saglig Motivering gav Ministeren ikke —, at 2 Mill. Kr. om Aaret mere til Flaaden skulde være tilstrækkelig Motivering for, at Landet ikke kunde strække sig til en saadan Anskaffelse, at man altsaa økonomisk ikke kunde overkomme dette, synes jeg ikke er en rimelig Tale paa et Tidspunkt, hvor Regeringspartierne fremsætter Lovforslag med en økonomisk Rækkevidde af et helt andet Format. Og Resultatet af de Overvejelser, der overalt i Verden foregaar vedrørende Artilleriskibe, er ogsaa endt dermed, at der ikke fra noget Land vil kunne fremføres en eneste sagkyndig, som gaar imod Anskaffelse af Artilleriskibe, og der findes ikke en eneste sagkyndig, som vil hævde, at lettere Fartøjer vil kunne løse Flaadens Opgaver uden Støtte i Artilleriskibe.

Medens jeg er ved dette Spørgsmaal om Artilleriskibe, vil jeg gerne kritisere den Form, som Bestemmelsen om Flaadens Materiel har faaet i Affattelsen af §§ 5 og 6, idet der her kun staar: „Flaadens Materiel bestaar af“, og ikke er nævnt noget Artilleriskib med Undtagelse af, at § 5 slutter med at sige: „Endvidere Artilleriskibet „Niels Juel“, til det udgaar“. Dette er ensbetydende med, at i det Øjeblik dette

Lovforslag gennemføres, vil det være nødvendigt at afskaffe „Peder Skram“, som ganske vist for et Par Aar siden er overgaaet i Flaadens Reserve, men som man dog maa tillægge en ikke uvæsentlig Betydning, og som ikke mindst til Løsning af de Opgaver, den højtærede Forsvarsminister betonedede og Søværn havde, Neutralitetsopgaver og Bevogtning af Minespæringer, vil kunne faa væsentlig Betydning og i en Række Aar vil kunne opretholdes for en ganske minimal Bekostning. Men den Form, som Lovforslaget har faaet, udelukker Muligheden for at beholde „Peder Skram“, og et Skib, der med fuldt tjenstedygtigt Artilleri vil kunne holdes i hvert Fald i sødygtig Stand en betydelig Række Aar endnu, maa altsaa, i det Øjeblik Loven gennemføres, sælges, saaledes som det er gaaet dens Søstre „Olfert Fischer“ og „Herluf Trolle“, som gammelt Jern til Petersen & Albeck.

Det Skib, der bliver tilbage, „Niels Juel“, som, saaledes som jeg tidligere har nævnt i dette høje Ting, ikke med fuld Ret kan kaldes et Artilleriskib, er i Løbet af det sidste Aar blevet ombygget for en meget betydelig Sum, en Sum, som i hvert Fald nærmer sig de tre Mill. Kr. Jeg har over for den højtærede Forsvarsminister og ogsaa over for den højtærede Forsvarsministers Forgænger, den højtærede Statsminister, gjort opmærksom paa, at de Bevillinger, der er givet til „Niels Juel“s Ombygning, ikke med Loven i Haanden retmæssigt kan afholdes af Søværnets Normalbudget, idet der i Bemærkningerne til Loven af 1932 udtrykkeligt stod, at i det Øjeblik Artilleriskibenes Materiel til sin Tid skulde fornyes, skulde dette ske ved særlig Bevilling. En Fornylse som den, der er Tale om i dette Tilfælde, en Fornylse af hele Artillerianlægget paa op imod 3 Mill. Kr., maa siges at høre ind under en saadan Omlægning af Artilleriskibenes Materiel, og følgelig burde der have været søgt særlig Bevilling dertil.

Jeg opfordrer den højtærede Forsvarsminister til at redegøre for dette Forhold. Jeg vil mene, at den rigtige Konsekvens maatte blive, at den højtærede Forsvarsminister i dette høje Ting fremsatte Forslag om en Ekstrabevilling af det Beløb, som er gaaet til „Niels Juel“s Ombygning,